

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om forøgelse af bistanden til Centralamerika.

Af Hans Hækkerup (S) og Jørgen Estrup (RV) m.fl.

(Fremsat 10/11 87).

Forslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Vi har jo flere gange haft lejlighed til her i Tinget at drøfte situationen i Mellemamerika, senest under forespørgselsdebatten den 7. november 1985. Dengang sagde jeg i min besvarelse bl.a., at det alt i alt går den forkerte vej i Mellemamerika. I dag kan jeg da heldigvis anslå en noget mere optimistisk tone, når det gælder den aktuelle politiske situation og de håb, den har vakt. For efter mange års forgæves forsøg på at opnå et gennembrud i forhandlingerne mellem de fem mellemamerikanske lande, blev topmødet i Guatemala i august i år et vendepunkt i fredsprocessen. Og initiativet hertil udgik som bekendt fra Costa Ricas præsident, Oscar Arias, der om få dage modtager Nobels fredspris.

Der er nu fremsat ikke mindre end to forslag til folketingsbeslutning, der som et første punkt opfordrer regeringen til at støtte de fem mellemamerikanske landes fredspan. Til dem, der måske så kunne forledes til at tro, at regeringen skulle have overset de vigtige begivenheder, der har fundet sted i Mellemamerika, er jeg glad for at kunne sige, at regeringen i samarbejde med de øvrige EF-lande i de forløbne måneder ved enhver given lejlighed har støttet den mellemamerikanske fredsproces. Så den opfordring, der ligger i de to beslutningsforslag, er altså for så vidt overflødig. Men til dem, der har formuleret den, er jeg da glad for at kunne sige, at den således kommer som en bekræftelse på en grundlæggende enighed her i Tinget – en enighed i selve udgangspunktet, som vel egentlig burde kunne bære igennem et ganske langt stykke vej.

Hvad angår andet led i første del af beslutningsforslag nr. B 38, skal jeg bare henvise til, at Danmark under både FN's 40. og FN's 41. generalforsamling, altså i 1985 og i 1986, og også under indeværende års generalforsamling har stemt for resolutioner, som tog klar afstand fra den amerikanske handelsembargo over for Nicaragua. Efter Den Internationale Domstols afgørelse i juni 1986 vedrørende den sag, Nicaragua anlagde mod USA, har Danmark tillige i FN's Sikkerhedsråd den 1. august sidste år og på FN's generalforsamlinger både sidste år og i år stemt for resolutioner, som opfordrer til fuld efterlevelse af domstolens afgørelse.

Forslaget til folketingsbeslutning har altså heller ikke på dette punkt nye elementer i forhold til det, der hele tiden har været regeringens politik, og som vi også aktivt har givet udtryk for internationalt.

Men når så vi ser i beslutningsforslag nr. B 38, hvordan kravene til USA bliver knyttet sammen med den faste danske støtte til fredsprocessen i Mellemamerika, uden at man samtidig præciserer den lange række af andre krav, som må stilles til andre lande både i regionen og uden for regionen, bliver beslutningsforslaget efter regeringens opfattelse uafbalanceret, og derved bliver det også mindre egnet til at fremme netop den fredsproces, som der her i Tinget er bred enighed om at vi skal støtte.

Derfor håber jeg meget, at det under det udvalgsarbejde, der forestår, skulle være muligt at få drøftet denne side af sagen igennem, sådan at vi her måske kunne nå frem til en mere rimelig formulering, der også afspejler den enighed, der rent faktisk er til stede.

Jeg skal ikke i detaljer komme ind på den stadig mere udbyggede politiske dialog, som finder sted mellem EF og de mellemamerikanske lande, og hvor næste markante skridt er det ministermøde, der skal finde sted i den såkaldte San José-formel. Det finder sted i Hamburg til februar næste år.

Jeg vil straks gå over til det spørgsmål, som jo er det bærende i de to beslutningsforslag, nemlig spørgsmålet om bistandssamarbejdet. Bistandssamarbejdet imellem EF og de mellemamerikanske lande er siden begyndelsen af 1980'erne blevet øget markant. I perioden 1983 til 1986 har EF i alt ydet 1,75 mia. kr. til udviklingsprojekter i det mellemamerikanske område. Heraf blev 450 mio. kr. anvendt til regional